

Babyfluisteraar Derek Ogilvie:

**‘Ik kinderen?
Heel graag, maar ik ben
single én gay!’**

Bij toeval kwam Derek Ogilvie (43) erachter dat hij met baby's kon praten. Niet lang daarna ontdekte RTL het Schotse medium en kreeg hij zijn eigen tv-programma *Baby's wil is wet*. En inmiddels is zijn pas verschenen opvoedboek al ruim 20.000 keer over de toonbank gegaan. Reden genoeg voor een gesprek met deze babyfluisteraar.

Het gesprek met Derek vindt plaats in het gebouw van RTL. Terwijl we zitten te praten in de lobby begroet hij de ene na de andere voorbijganger. Zelfs de receptionist komt even een praatje maken. Derek nodigt hem uit voor een van zijn theatershows die hartstikke uitverkocht zijn. 'Ik ken veel mensen hier, maar ik ben zo slecht in namen. Ik kan ze maar niet onthouden.' Voor iemand die dagelijks met overledenen praat, komt hij toch over als iemand die met beide benen op de grond staat. Om het ijs te breken vraag ik hem te vertellen hoe hij zijn gave heeft ontdekt. 'Noem het alsjeblieft geen gave', verbetert hij me meteen. 'Daar voel ik me zo ongemakkelijk bij. Ik doe gewoon wat ik doe. En zo bijzonder is het niet. Zo'n drie op de duizend mensen kunnen wat ik ook kan, alleen doen de meesten het niet.'

Derek over de ontdekking

'Ik was negen jaar toen ik mijn overleden buurman zag. Ik kon alleen slecht met hem communiceren en kreeg amper informatie. Omdat ik geen details van hem kreeg en dus niet kon aantonen dat ik echt met hem had gesproken, heb ik mijn mond gehouden. Ik was bang dat niemand me zou geloven. Pas toen ik op mijn 29^e uit de kast kwam – zeggen jullie dat hier ook zo? – en stopte met liegen tegen mezelf over mijn homoseksualiteit, gebeurde er iets in mijn hoofd. Pas toen ging het communiceren met overledenen beter en kon ik ermee verder. Het moment dat ik er echt mijn werk van maakte, kwam nog wat later. Ik was een succesvol zakenman totdat in 2000 mijn bars en nachtclub failliet gingen. Ik raakte alles kwijt, zelfs mijn vriend ging bij me weg. Toen is mijn overleden oma bij me gekomen. Ze vertelde dat ik met mijn mogelijkheden een baan bij de radio moest gaan zoeken. Ik ben een aantal stations gaan bellen en binnen een paar maanden had ik mijn eigen radioprogramma.'

Dat hij ook met baby's en jonge kinderen kan communiceren, ontdekte Derek pas veel later. Bij toeval overigens. 'Ik was bij een vrouw thuis die met haar overleden grootmoeder in contact wilde komen. Ik wilde in die tijd nooit kinderen bij een sessie hebben omdat ze voor te veel onrust zorgden. Deze vrouw had een tweejarige dochter maar ze had geen oppas kunnen vinden. Toen ik bij haar thuis kwam, zocht niet de grootmoeder, maar de dochter contact met me. Daarna is het balletje gaan rollen en vroegen steeds meer mensen me.'

Derek over Nederland

Dat Derek niet in Schotland werkt, maar in Nederland komt omdat hij hier 'zijn ding kan doen'. 'Na mijn radioprogramma kreeg ik een eigen tv-programma op de Britse televisiezender Channel 5, eigendom van de RTL Groep. RTL Nederland was zo onder de indruk dat zij de show kochten voor de Nederlandse tv. Later hebben ze me een contract aangeboden. Ik heb dus in Groot-Brittannië maar één tv-show gemaakt voordat ik naar Nederland kwam. Ik ben er wel bekend, maar niet zoals hier waar ik drie uur na een theatershow nog handtekening uit sta te delen. Dat doe ik overigens graag. Dankzij die mensen kan ik hier in Nederland doen wat ik doe. Als er niemand meer naar de shows komt, als mijn boeken niet meer worden gelezen en mijn dvd niet verkocht wordt, ga ik waarschijnlijk weer weg om elders mijn ding te doen.' Derek is inmiddels zo verbonden aan Nederland dat hij hier ook is gaan wonen. In Almere. 'Ik heb ook in Amsterdam gewoond, maar dat is me te druk. Als ik niet werk, wil ik rust. En wat is er mis met Almere? Het is groen, rustig, dichtbij bossen, ik vind het er echt heerlijk. Daarbij krijg ik hoofdpijn van zendmasten en andere dingen die straling geven. In de buurt van mijn huis in Almere staan die amper.' >

'Pas toen ik **uit de kast kwam** en **stopte met liegen**, gebeurde er iets in mijn **hoofd**'

Derek over zijn boek

Dereks boek *Baby's wil is wet* ligt alweer een tijdje in de winkel en doet het erg goed. Hij bezocht meer dan vijftig boekhandels om het boek te signeren, volgens zijn uitgever misschien wel de langste signeersessie ooit. Voor een handtekening moesten mensen twee tot drie uur lang in de rij staan. 'Het is dan ook geen blabla boek. In het boek heb ik mijn ervaringen met kinderen uit de afgelopen zes, zeven jaar verwerkt. Natuurlijk staan er ook algemeenheden in en dingen die al honderd keer gezegd zijn, daar ontkom je niet aan. Maar ik wil ook een statement maken en ouders wakker schudden. Ik denk dat dat gelukt is en dat dit een boek is waar geen gelijke van is. Het kind staat centraal en problemen worden benaderd vanuit het kind. Het verandert de perceptie van de ouders en komt met oorzaken en oplossingen waar zij zelf niet op-

komen. Ik heb al van ouders gehoord dat het hun leven heeft veranderd. Maar het is géén vrolijk boek. Het gaat namelijk grotendeels over probleemkinderen en hoe je

als ouder problemen kunt voorkomen. Daarom hebben we ervoor gezorgd dat het er wel vrolijk uitziet. Het boek is erg kleurrijk en er staan cartoons in, in plaats van foto's. Dit omdat we niet willen dat mensen zichzelf associëren met de problemen die we noemen.'

Derek over ouderschap

Als ouder kun je volgens Derek niets verborgen houden voor je kinderen. 'Kleine kinderen, ook als ze nog in de baarmoeder zitten, weten dingen. Ik ben ervan overtuigd dat ze de gedachten van hun ouders kunnen lezen. Het liefst zou ik dat wetenschappelijk bewijzen, maar dat lukt nu nog niet. In plaats daarvan geef ik de ouders altijd zoveel mogelijk details. Daarmee hoop ik hun vertrouwen te winnen. Ik vraag mensen ook nooit of ze in mij geloven, ik vraag mensen of ze geloven wat ik zég. Kijk naar de resultaten. Als een kind lange tijd niet goed gegeten of geslapen heeft en dat na een paar sessies met mij wel doet, dan klopt het toch? Dat vind ik ook het mooie van werken met kinderen, je ziet direct resultaat.' Derek zegt dat kinderen feilloos hun ouders doorzien en dat je als opvoeder eerst je eigen problemen moet oplossen. Hij noemt voorbeelden van ouders met een incestverleden, maar ook ontevredenheid over gewicht of verdriet door het overlijden van een dierbare. Maar kun je dan volgens Derek wel een goede ouder zijn? 'Ja,' zegt Derek. 'Zolang je daar eerlijk over bent wel. Je kunt gerust zeggen dat je een keer je dag niet hebt of dat je verdrietig bent. Als je maar eerlijk bent. Leg ook altijd uit wat je doet, waarom je iets doet of waarom iets niet mag. Op een manier die voor kinderen begrijpelijk is. En handel ook naar wat je zegt. Als je zegt dat je van je partner houdt en vervolgens alleen maar ruzie maakt, lijden kinderen daaronder.'

Derek over werkende moeders

Kinderen van nu worden anders opgevoed dan toen Derek zelf kind was. Hoe kijkt hij daar tegenaan? 'Het is goed dat kinderen tegenwoordig gehoord worden. Toen ik jong was, had je als kind geen stem en moest je gewoon luisteren naar wat je gezegd werd. Ik ben blij dat dit veranderd is. Mijn generatie wil het beter doen dan onze eigen ouders. Ik ben óntzettend benieuwd hoe kinderen van nu straks hún kinderen gaan opvoeden.' En wat vind Derek ervan dat vrouwen veel meer zijn >

'Ik ben ervan **overtuigd** dat kleine kinderen de **gedachten** de gedachten van hun ouders kunnen **lezen**'

'Ik kan me herinneren dat ik maar één keer door mijn vader ben geknuffeld'

gaan werken. Is dat wel goed voor een kind? 'Ja. Ik ben een voorstander van werkende moeders. Mijn eigen moeder werkte niet en ik denk dat ze wel iets miste in haar leven. Ze hing erg aan me, waardoor ik me misschien anders ontwikkeld heb. Het is goed voor een kind om te zien dat zijn moeder houdt van haar werk en succesvol is. Zolang je maar duidelijk en eerlijk bent naar je kind en de basis een liefdevolle relatie is. Ook de crèche kan daar onderdeel van uit maken. Ik denk dat een crèche niet slecht is voor een kind. Integendeel. Interactie en contact met anderen is belangrijk voor de ontwikkeling. Ze leren verschillende mensen en karakters kennen, zien hoe dingen werken en leren onafhankelijk van hun ouders te zijn. Dat zijn eigenschappen die succesvolle mensen nodig hebben. Maar het gaat ook om balans. Individuele tijd met je kind is ook heel belangrijk.'

Derek over zijn kinderwens

'Daarnaast kun je je ook afvragen waarom vaders niet minder gaan werken,' zegt Derek. 'Al willen vaders van nu beter zijn dan hun eigen vaders waren. Ikzelf heb één keer een knuffel gekregen van mijn vader, kan ik me herinneren. Hij was altijd aan het werk. Vaders van nu zijn gelukkig meer betrokken bij hun kinderen. Zelf zou ik ook graag vader willen worden. Heel erg graag zelfs. Maar ik ben single en homoseksueel dus de kans dat ik zomaar vader wordt, is nihil. Adoptie zou een mogelijkheid zijn, maar met mijn baan zou het nu niet eerlijk zijn tegenover een kind. Ik kan op dit moment een kind gewoon geen stabiele situatie bieden. Of ik mijn carrière op zou geven voor een kind? Hmm, dat vind ik lastig. Geld en vooral een gebrek daaraan zorgt voor veel frictie in een gezin. Ik wil een kind een financieel stabiele basis kunnen bieden en die heb ik nog niet bereikt. Misschien volgend jaar.' ■

Uit *Baby's wil is wet*:

- Sta niet afwijzend tegenover datgene wat je kind te zeggen heeft. Als je zelf niet luistert, luistert je kind ook niet naar jou.
- Laat je de wereld zien als een goede of een slechte plek om te leven?
- Behandel je kind zoals je zelf behandeld wilt worden.
- Als alles om jou draait, zal je kind al snel proberen ervoor te zorgen dat alles om hem draait.

Wat vind jij van Derek? Laat het ons weten op ons forum op www.oudersvannu.nl

